

Decide doar posteritatea!

Gabriel Stănciulescu

Decide doar posteritatea!

Scriu pe mantia de zăpadă,
Un vers alb, altul cu rimă,
Cine vrea poate să vadă
Nu se ceartă, nici suprimă.

Cineva păstrează așii,
Noi ne sfidăm fără habar,
Au făcut-o înaintașii
În dese rânduri, în zadar.

Încă ne contrăm pe temă,
Versul alb e la putere,
Ce-l cu rimă e-n dilemă
Ambele sunt efemere...

Cu versul alb, ești acceptat,
La concursuri și-n elită,
De multe ori m-am confruntat,
Tema asta mă irită...

De curând un brav confrate,
Punând floarea la ureche,
Afirmă... cu voluptate
De Poetul Nepereche:

“Dacă astăzi ar fi trăit,
n-ar fi scris versuri cu rimă”
Am reflectat, cam năucit...
Și l-am salutat, cu stimă!

Păi, stimabile confrate!
Te rog, gândește-te nițel!
Dacă-n vers n-avea carate
Mai pomeneam acum de el?

Încă o strofă și-mi cer scuze,
Nu pot eu să-mpart dreptatea,
Știu că toți o să m-acuze,
Decide... posteritatea!

Autor: Gabriel Stănciulescu